



**De exploitant van een winkel die het publiek gratis toegang verschaft tot een wifinetwerk is niet aansprakelijk voor inbreuken op het auteursrecht die door een gebruiker worden gepleegd**

*Een dergelijke exploitant kan wel het bevel worden opgelegd om zijn netwerk te beveiligen met een wachtwoord om die inbreuken te beëindigen of te voorkomen*

Tobias Mc Fadden is de bedrijfsleider van een bedrijf in licht- en geluidstechniek, waar hij het publiek gratis toegang verschaft tot een wifinetwerk om de aandacht van potentiële klanten op zijn waren en diensten te vestigen. In 2010 is een muziekwerk waar Sony de auteursrechten van bezit via dit netwerk illegaal voor het downloaden aan het publiek aangeboden. Het Landgericht München I (regionale rechtbank te München, Duitsland), waarbij het geding tussen Sony en Mc Fadden aanhangig is, is van oordeel dat de laatstgenoemde niet zelf inbreuk op de betrokken auteursrechten heeft gepleegd. Het verklaart echter te overwegen Mc Fadden voor die inbreuk indirect aansprakelijk te houden omdat zijn wifinetwerk niet beveiligd was. Het Landgericht twijfelt echter over de vraag of de richtlijn inzake elektronische handel<sup>1</sup> zich tegen een dergelijke indirecte aansprakelijkheid verzet en heeft het Hof een aantal vragen voorgelegd.

De richtlijn sluit namelijk de aansprakelijkheid van tussenpersonen uit voor een door een derde geïnitieerde onrechtmatige activiteit, wanneer zij als „doorgeefluik” voor informatie fungeren (ook wel „mere conduit” genoemd). Voor die uitsluiting van aansprakelijkheid gelden drie cumulatieve voorwaarden, namelijk dat 1) het initiatief tot de doorgifte niet bij de dienstverlener ligt, 2) de ontvanger van de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd en 3) de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd of gewijzigd.

In zijn arrest van heden stelt het Hof om te beginnen vast dat de gratis terbeschikkingstelling aan het publiek van een wifinetwerk om de aandacht van potentiële klanten te vestigen op de waren of diensten van een winkel een onder de richtlijn vallende „dienst van de informatiemaatschappij” is.

Vervolgens bevestigt het Hof dat wanneer de drie hierboven vermelde voorwaarden zijn vervuld, een dienstverlener die, zoals Mc Fadden, toegang verschaft tot een communicatienetwerk, niet aansprakelijk is. Bijgevolg **kan de houder van auteursrechten van die dienstverlener geen vergoeding vorderen op grond dat het netwerk door derden is gebruikt om inbreuk op zijn rechten te plegen**. Aangezien een dergelijke schadevordering niet kan slagen, is ook uitgesloten dat de rechthebbende kan verzoeken om vergoeding van de kosten van ingebrekestelling en de gerechtskosten in verband met die vordering.

**De richtlijn staat er daarentegen niet aan in de weg dat de rechthebbende een administratieve autoriteit of een nationale rechtbank verzoekt om een dergelijke dienstverlener het bevel te geven om een inbreuk op het auteursrecht door zijn klanten te beëindigen of om dergelijke inbreuken te voorkomen.**

<sup>1</sup> Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („Richtlijn inzake elektronische handel”) (PB L 178, blz. 1).

Ten slotte oordeelt het Hof dat een bevel op grond waarvan **de internetaansluiting moet worden beveiligd door middel van een wachtwoord** een evenwicht kan verzekeren tussen, enerzijds, de intellectuele-eigendomsrechten van de rechthebbenden en, anderzijds, de vrijheid van ondernemerschap van de toegangverschaffers en het recht op vrijheid van informatie van de netwerkgebruikers. Het Hof merkt met name op dat een dergelijke maatregel de gebruikers van een netwerk ervan kan weerhouden om inbreuk te maken op intellectuele-eigendomsrechten. In dat verband benadrukt het Hof niettemin dat, om te verzekeren dat dit afschrikkend effect aanwezig is, het noodzakelijk is dat de gebruikers, om te vermijden dat zij anoniem handelen, worden verplicht hun identiteit bekend te maken alvorens zij het vereiste wachtwoord kunnen verkrijgen.

De richtlijn sluit daarentegen uitdrukkelijk uit dat een maatregel wordt vastgesteld die ziet op de controle van de via een bepaald netwerk doorgeven informatie. Evenzo zou een maatregel bestaande in het volledig blokkeren van de internetaansluiting zonder de vaststelling te overwegen van maatregelen die de vrijheid van ondernemerschap van de toegangverschaffer minder aantasten, voormelde concurrerende rechten niet met elkaar kunnen verzoenen.

---

**NOTA BENE:** De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

---

*Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.*

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106